

มุมมอง HUMAN RIGHTS PERSPECTIVE จาก

ปีที่ 24 ฉบับที่ 7
เดือนกรกฎาคม 2568

กสม. ชี้ โครงการโรงไฟฟ้าแม่เมาะ ลำปาง ยังก่อผลกระทบต่อสุขภาพ และ สิ่งแวดล้อม หน่วยงานที่เกี่ยวข้องแก้ไขปัญหา เพื่อป้องกันการละเมิดสิทธิ

“สิทธิมนุษยชน” และ **“สิ่งแวดล้อม”** มีความเชื่อมโยงกันอย่างแยกมิได้ เราไม่อาจเข้าถึงสิทธิมนุษยชนซึ่งเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของมนุษย์ เช่น บำบัดทุกข์ หรือไม่สามารถมีคุณภาพชีวิตที่ดีและปลอดภัยได้ หากไม่ได้อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี ตุลาคม 2564 คณะมนตรีสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ (United Nations Human Rights Council) จึงได้รับรองมติครั้งสำคัญที่ระบุว่า **“การมีสิ่งแวดล้อมที่สะอาด ดีต่อสุขภาพ และยั่งยืน เป็นสิทธิมนุษยชน”** หรือ **“สิทธิในสิ่งแวดล้อมที่ดี คือ สิทธิมนุษยชน”**

อ่านต่อหน้า 2

1 กสม. ชี้โครงการโรงไฟฟ้าแม่เมาะ ลำปาง
ยังก่อผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม
หน่วยงานที่เกี่ยวข้องแก้ไขปัญหา
เพื่อป้องกันการละเมิดสิทธิ

2 กสม. ห่วง การปฏิบัติ
ต่อผู้ถูกกักกันเสมือนผู้ต้องขัง
ขัดต่อหลักการบำบัดฟื้นฟูผู้ผิดที่มีสย
และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องปรับปรุง
ให้สอดคล้องตามหลักสิทธิมนุษยชน

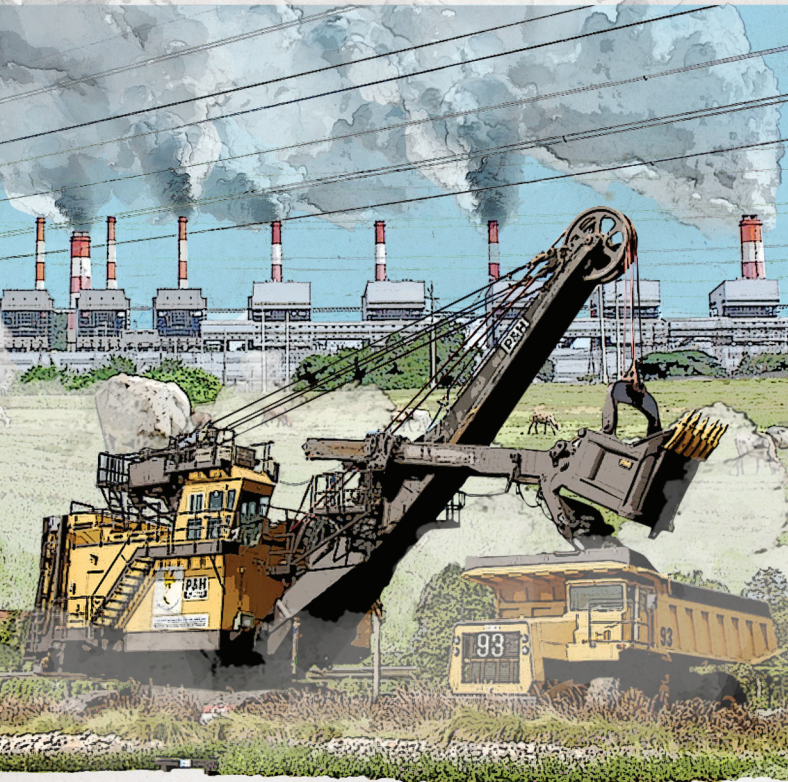
3 แฉการฉกฉวยกรรมการสิทธิมนุษยชน
แห่งชาติ (กสม.) เรื่อง ประณามการโจมตีพลเรือน
และพื้นที่โรงพยาบาลบริเวณแนวชายแดน
ไทย - กัมพูชา และขอให้หยุด
การสร้างความเกลียดชังทางเชื้อชาติ

4 ข่าวกิจกรรม กสม.

5 ICJ เปิดทางให้ประเทศฟ้องร้องกัน
ในประเด็นการเปลี่ยนแปลง
สภาพภูมิอากาศ
และการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

6

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) ได้รับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการเข้าไม่ถึงสิทธิในสิ่งแวดล้อมที่ดีมาอย่างต่อเนื่อง หลายปัญหาเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องเรื้อรังและยังไม่ได้รับการแก้ไข เช่นเดียวกับกรณีปัญหามลพิษจากเหมืองแร่ถ่านหินลิกไนต์ หินปูน และโรงไฟฟ้าแม่เมาะของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) ซึ่งเมื่อเดือนกรกฎาคม 2565 ประชาชนหลายแห่งในอำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง ร้องเรียนมายัง กสม. ว่า ยังคงประสบปัญหามลภาวะทางเสียง ฝุ่นละออง กลิ่น และน้ำเน่าเสีย เป็นผลให้สัตว์น้ำในแหล่งน้ำลดลง มีการปนเปื้อนของสารปรอท ตะกั่ว ทองแดง และแคดเมียมในอ่างเก็บน้ำแม่เมาะ เนื่องจาก กฟผ. ไม่ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่กำหนดไว้ในรายงานรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสีย รวมถึง อบต. สบป่าด เป็นพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบและห่างจากเหมืองแร่เพียง 3 - 4 กิโลเมตร กลับถูกตัดสิทธิการจัดสรรค่าภาคหลวงแร่ (ภาษีที่เรียกเก็บจากการใช้ประโยชน์ทรัพยากรแร่จากผู้ประกอบการเหมืองแร่ เพื่อชดเชยความสูญเสียไปของทรัพยากรแร่ และแบ่งปันผลประโยชน์การใช้ทรัพยากรแร่ให้กับภาครัฐและท้องถิ่น ซึ่งจะถูกนำส่งให้แก่รัฐ และจัดสรรให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มา: คณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ)

ต่อมาในเดือนพฤศจิกายน 2565 เครือข่ายสิทธิผู้ป่วยแม่เมาะ ซึ่งได้รับผลกระทบโดยตรงจากโรงไฟฟ้าแม่เมาะ ร้องเรียนว่า ไม่สามารถเข้าถึงกองทุนพัฒนาไฟฟ้าที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบในด้านสุขภาพ อาชีพและสิ่งแวดล้อมได้ จึงขอให้ กสม. ตรวจสอบ

ปีที่ 24 ฉบับที่ 7 เดือนกรกฎาคม 2568

EHIA

จากการตรวจสอบข้อเท็จจริง พบประเด็นที่ต้องพิจารณา 3 ประเด็นคือ

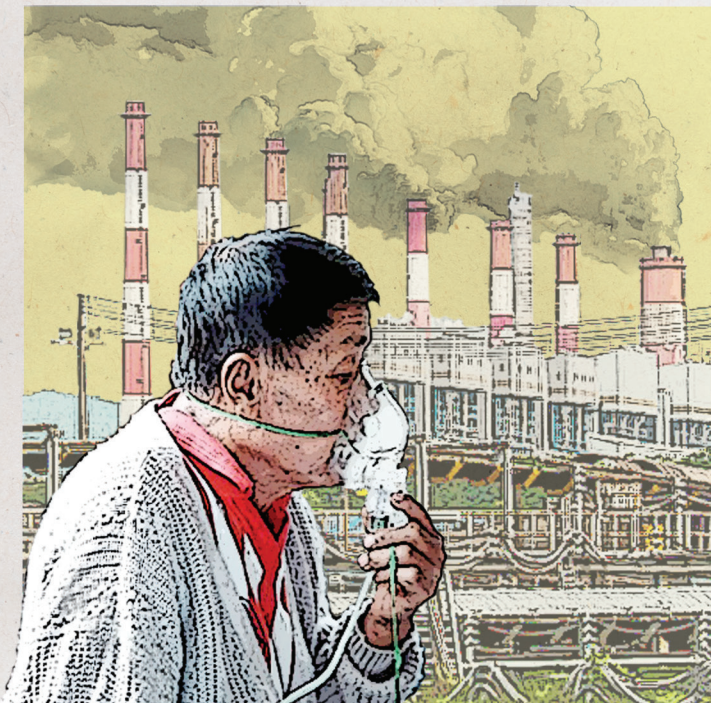
1 ผลกระทบจากการประกอบกิจการเหมืองแร่และโรงไฟฟ้าแม่เมาะ

โดยโครงการเหมืองแร่ถ่านหินลิกไนต์ โครงการเหมืองแร่หินปูนเพื่ออุตสาหกรรมเคมีและโรงไฟฟ้าแม่เมาะของ กฟผ. ปรากฏข้อมูลตามรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (EHIA) ว่า คุณภาพน้ำผิวดินและตะกอนดินบริเวณอ่างเก็บน้ำแม่เมาะไม่เป็นไปตามมาตรฐาน และรายงานผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมโรงไฟฟ้าแม่เมาะในช่วงปี 2565 - 2567 มีประเด็นสิ่งแวดล้อมหลายด้านที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ โดยเฉพาะด้านคุณภาพอากาศ

กสม. เห็นว่า แม้ กฟผ. จะปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่กำหนดไว้ในรายงาน EHIA รวมทั้งได้ศึกษาวิจัยร่วมกับสถาบันการศึกษาเกี่ยวกับฝุ่นละออง โอโซน และการสะสมของสารพิษในตะกอนดินแล้ว แต่ยังคงตรวจพบค่าฝุ่นสูงในพื้นที่โรงไฟฟ้า การปนเปื้อนของสารหนูและแคดเมียมในน้ำและดิน พบปรอทอินทรีย์เกินมาตรฐานในเนื้อปลาจากแหล่งน้ำดิบและเสียงที่ดังเกินมาตรฐานจากกิจกรรมโรงไฟฟ้า แสดงให้เห็นว่า กฟผ. ไม่สามารถแก้ไขปัญหาผลกระทบที่เกิดขึ้นได้อีกทั้ง กฟผ. อยู่ระหว่างก่อสร้างโรงไฟฟ้าแม่เมาะทดแทน เครื่องที่ 8 - 9 และจะเริ่มเดินเครื่องในปี 2569 จึงต้องมีมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาผลกระทบสะสมในพื้นที่อย่างเคร่งครัด **จึงรับฟังได้ว่า มีการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อผู้ร้องและประชาชนที่ได้รับผลกระทบ**

2 กรณีการจัดสรรค่าภาคหลวงแร่ให้แก่ อบต. สบป่าด ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มพื้นที่ตามประทานบัตร โดยเป็นไปตามประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง การจัดสรรค่าภาคหลวงแร่และค่าภาคหลวงปิโตรเลียมให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ลงวันที่ 5 สิงหาคม 2554 จากการตรวจสอบพบว่า อบต. สบป่าดได้รับจัดสรรค่าภาคหลวงแร่เรื่อยมาตั้งแต่ปี 2547 จึงยังไม่อาจรับประกันได้ว่ามีการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน

แต่ กสม. เห็นว่า หลักเกณฑ์การจัดสรรค่าภาคหลวงแร่ดังกล่าวก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ เนื่องจาก อบต. บางแห่งที่มีพื้นที่อยู่ใกล้เหมืองแร่กลับไม่ได้รับการจัดสรรค่าภาคหลวงแร่ หรือได้รับการจัดสรรที่ไม่เหมาะสม

3 กรณีการจัดสรรงบประมาณจากกองทุนพัฒนาไฟฟ้า เพื่อเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบให้แก่เครือข่ายสิทธิผู้ป่วยแม่มาะ แม้ว่าเครือข่ายฯ จะสามารถขอรับการสนับสนุนงบประมาณตามระเบียบคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานว่าด้วยกองทุนพัฒนาไฟฟ้าเพื่อการพัฒนาหรือฟื้นฟูท้องถิ่นที่ได้รับผลกระทบจากการดำเนินงานของโรงไฟฟ้า พ.ศ. 2563 ได้ แต่ที่ผ่านมากลับได้รับจัดสรรเงินจากกองทุนพัฒนาไฟฟ้า เพียง 2 ครั้ง คือ ในปี 2551 ในโครงการให้โคและสุกร และปี 2566 ได้รับจัดสรรเงินผ่านอำเภอแม่มาะ 600,000 บาท ทั้งที่มีสมาชิกกว่า 200 คน อีกทั้งเครือข่ายฯ ยังไม่สามารถเข้าถึงเงินสนับสนุนเพื่อค่ารักษาพยาบาลได้อย่างที่ควรจะเป็น เนื่องจากระเบียบเน้นไปที่โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานหรือกิจกรรมชุมชนทั่วไป จึงต้องรับภาระค่ารักษาพยาบาลเองและสูญเสียโอกาสทางเศรษฐกิจ **จึงรับประกันได้ว่าการออกกฎหมายและระเบียบเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณจากกองทุนพัฒนาไฟฟ้าของสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เป็นการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน**

ด้วยเหตุผลดังกล่าว กสม. จึงมีมติให้มีข้อเสนอแนะไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ดังนี้

1 ให้ กฟผ. แก้ไขปัญหาเสียงดังรบกวนและกลิ่นเหม็น ปรับปรุงการตรวจวัดเสียงรบกวนและมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมโรงไฟฟ้าแม่มาะ

ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่กำหนดไว้ในรายงาน EHIA อย่างเคร่งครัดทุกโครงการ รวมถึงประชาสัมพันธ์ข้อมูลคุณภาพสิ่งแวดล้อมและผลการแก้ไขปัญหาให้ประชาชนรับทราบอย่างต่อเนื่อง ให้มีการจัดทำมาตรการและแนวปฏิบัติเพื่อป้องกันหรือลดความเสี่ยงต่อสุขภาพของประชาชนจากมลพิษทางอากาศที่เกินค่ามาตรฐานเป็นประจำทุกปี โดยเฉพาะช่วงฤดูแล้ง และเพิ่มความถี่ในการตรวจสุขภาพให้กับประชาชนและกรณีโครงการโรงไฟฟ้าแม่มาะทดแทนเครื่องที่ 8 - 9 ที่มีกำหนดจ่ายไฟฟ้าในปี 2569 จะต้องมีการป้องกันและแก้ไขปัญหาผลกระทบสะสมในพื้นที่อย่างเคร่งครัด ทั้งนี้ ให้ กฟผ. ดำเนินการตรวจสอบสิทธิมนุษยชนอย่างรอบด้าน (HRDD) เพื่อนำไปปรับปรุงการดำเนินโครงการทั้งสามให้เป็นไปตามหลักการชี้แนะแห่งสหประชาชาติว่าด้วยธุรกิจและสิทธิมนุษยชน (UNGPs) เป็นประจำทุกปี โดยให้ครอบคลุมทุกมิติ

2 ให้สำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน แก้ไขปรับปรุงระเบียบ หลักเกณฑ์ วิธีการและขั้นตอนเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณจากกองทุนฯ อย่างทั่วถึง เป็นธรรม และโปร่งใส

โดยคำนึงถึง **“ผู้มีส่วนได้เสีย”** ให้ครอบคลุมถึงกลุ่มบุคคลที่รวมตัวกันเพื่อประโยชน์สาธารณะหรือเครือข่ายภาคประชาชนที่ไม่ได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลและจัดสรรงบประมาณด้านสุขภาพและด้านสิ่งแวดล้อมให้มีสัดส่วนมากกว่าด้านอื่น ๆ

3 ให้กระทรวงอุตสาหกรรมและอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ร่วมกับกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ปรับปรุงแก้ไขประกาศคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เรื่อง การจัดสรรค่าภาคหลวงแร่และค่าภาคหลวงปิโตรเลียมให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ลงวันที่ 6 สิงหาคม 2544 เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ให้เหมาะสมและเป็นธรรม และให้คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงาน EHIA ด้านโรงไฟฟ้าพลังความร้อน

4 ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พิจารณาปรับปรุงประเด็นการตรวจวัดเสียงรบกวนให้เป็นไปตามประกาศกรมโรงงานอุตสาหกรรม

เรื่องวิธีการตรวจวัดระดับเสียงรบกวน ระดับเสียงเฉลี่ย 24 ชั่วโมง และระดับเสียงสูงสุด ที่เกิดจากการประกอบกิจการโรงงาน พ.ศ. 2567 และกำหนดมาตรการในการตรวจวัดเสียงรบกวนให้ครอบคลุมพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ

กสม. ห่วง การปฏิบัติต่อผู้ถูกกักกัน

เสมือนผู้ต้องขัง **ขัดต่อหลักการบำบัดฟื้นฟูพหุมิติ**

แนะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องปรับปรุงให้สอดคล้องตามหลักสิทธิมนุษยชน

ประมวลกฎหมายอาญา และระเบียบกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยการปฏิบัติต่อผู้ถูกกักกัน พ.ศ. 2566 กำหนดความหมายของการกักกันและวิธีการฟื้นฟูผู้ถูกกักกันว่า **“การกักกันเป็นวิธีการเพื่อความปลอดภัยสำหรับควบคุมผู้กระทำความผิดคดีอาญาไว้ในเขตกำหนดเพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ พัฒนาพฤตินิสัย และฝึกหัดอาชีพ โดยผู้ถูกกักกันต้องได้รับการศึกษาตามอรรถาธิบาย มีการอบรมด้านคุณธรรม จริยธรรม กิจกรรมสันทนาการ และได้รับการฝึกวิชาตามความถนัดและความต้องการของตลาดแรงงาน”** การกักกันจึงเป็นการนำตัวบุคคลที่พ้นโทษแล้วไปควบคุมในสถานที่ที่กำหนดซึ่งไม่ใช่เรือนจำ และไม่ให้ปฏิบัติเช่นนักโทษเด็ดขาดตามกฎหมาย เพื่อพัฒนาพฤติกรรมบุคคลดังกล่าวก่อนที่จะปล่อยตัวกลับสู่สังคม

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) ได้พิจารณากรณีสถานกักกันนครปฐม ซึ่งเป็นสถานกักกันตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักกันตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2510 เพียงแห่งเดียวในประเทศไทย โดยตั้งอยู่ในพื้นที่เดียวกับเรือนจำกลางนครปฐม มีการนำผู้ถูกกักกันไปควบคุมปะปนกับผู้ต้องขังของเรือนจำ ทำให้ผู้ถูกกักกันไม่ได้รับการพัฒนาพฤตินิสัย การศึกษาและการฝึกหัดอาชีพ อีกทั้งยังไม่มีพื้นที่แยกชายหญิงอย่างชัดเจนจึงควบคุมตัวผู้ถูกกักกันหญิงรวมกับผู้ต้องขังหญิง มีการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันร่วมกับผู้ต้องขังในเรือนจำ รวมถึงต้องอยู่ภายใต้ระเบียบและกฎเกณฑ์ของเรือนจำ เช่น การเยี่ยมญาติ การเข้าออกเรือนนอน เช่นเดียวกับผู้ต้องขังทุกประการ และจากเหตุผลด้านงบประมาณทำให้มีการจัดสรรเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบดูแลสถานกักกันเพียง 15 คน แต่เจ้าหน้าที่เหล่านี้ยังต้องไปปฏิบัติหน้าที่อื่น ส่วนราชการอื่น คงเหลือเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานจริงในสถานกักกันเพียง 3 คน รวมผู้อำนวยการ ทำให้ในทางปฏิบัติต้องใช้เจ้าหน้าที่จากเรือนจำมาช่วยดูแลผู้ถูกกักกันด้วย

ปีที่ 24 ฉบับที่ 7 เดือนกรกฎาคม 2568

เมื่อวัตถุประสงค์ของการกักกันและการลงโทษมีความแตกต่างกัน สถานกักกันจึงควรเฝ้าระวังต่อการปรับเปลี่ยนพฤตินิสัยของผู้ถูกกักกัน ไม่ให้หวนกลับไปกระทำความผิดซ้ำอีก การดำเนินการดังกล่าวของกรมราชทัณฑ์ ที่มีลักษณะเป็นการกำหนดกฎเกณฑ์และการปฏิบัติต่อผู้ถูกกักกันเสมือนเป็นนักโทษประเภทหนึ่ง จึงไม่เป็นไปตามมาตรฐานสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ ที่ระบุว่าสถานที่สำหรับควบคุมผู้ต้องขังกับผู้ถูกกักกัน รวมถึงวิธีปฏิบัติต้องมีความแตกต่างกัน ทั้งนี้เพื่อป้องกันความสับสนเสี่ยงที่จะเกิดการละเมิดสิทธิมนุษยชนจากการใช้อำนาจที่ไม่ถูกต้องเหมาะสมของเจ้าหน้าที่

อย่างไรก็ดี เมื่อกระทรวงยุติธรรมมีประกาศ ลงวันที่ 8 สิงหาคม 2567 กำหนดสถานกักกันกลางกรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นศูนย์กลางในการคุมขังผู้ถูกกักกันตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักกันตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2510 และผู้พ้นโทษหรือผู้ถูกเฝ้าระวังตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง แม้ยังไม่มีกำหนดระยะเวลาการย้ายผู้ถูกกักกันมายังสถานกักกันกลางกรุงเทพมหานครก็ตาม **แต่นับได้ว่าเป็นการเริ่มต้นกระบวนการที่สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชน และหลักกฎหมายว่าด้วยการกักกัน**

ด้วยเหตุผลดังกล่าว กรม จังมิตให้มีข้อเสนอแนะ
ไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ดังนี้

1 ให้ กระทรวงยุติธรรม และกรมราชทัณฑ์ กำหนดสถานที่ ควบคุมบุคคลแยกตามสถานะตามกฎหมาย

โดยแยกระหว่างผู้ถูกกักกันตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติ
เกี่ยวกับการกักกันตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2510 และ
ผู้ถูกควบคุมตัวภายหลังพ้นโทษตามพระราชบัญญัติมาตรการป้องกัน
การกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง
พ.ศ. 2565 ให้ชัดเจนตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายและจัดสรรอัตรา
กำลังที่เพียงพอต่อการบริหารจัดการ รวมทั้งหารือกับหน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานศาลยุติธรรม
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมคุมประพฤติ กรมคุ้มครองสิทธิ
และเสรีภาพ เพื่อพิจารณากลไกประเมินความเสี่ยงในการกระทำ
ความผิดของจำเลย สำหรับใช้ประกอบการพิจารณาของพนักงาน
อัยการในการยื่นฟ้องและขอให้ศาลใช้วิธีการกักกัน รวมถึงสร้าง
ความรู้ความเข้าใจให้แก่เจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการปฏิบัติต่อผู้ถูกกักกัน
อย่างถูกต้องและเหมาะสมด้วย

และให้กระทรวงยุติธรรม ออกกฎระเบียบเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์
ของผู้ถูกกักกัน โดยต้องไม่น้อยกว่าสิทธิของผู้ต้องขังที่กำหนดไว้
ในกฎกระทรวงกำหนดประโยชน์ของนักโทษเด็ดขาด และเงื่อนไข
ที่นักโทษเด็ดขาดซึ่งได้รับการลดวันต้องโทษจำคุกหรือการพัก
การลงโทษและได้รับการปล่อยตัวต้องปฏิบัติ พ.ศ. 2562 และหารือ
ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เสนอแก้ไขกฎหมาย
พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักกันตามประมวลกฎหมาย
อาญา พ.ศ. 2510 ให้สอดคล้องกับปัจจุบัน โดยพิจารณาแนวทาง
ตามพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิด
เกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. 2565

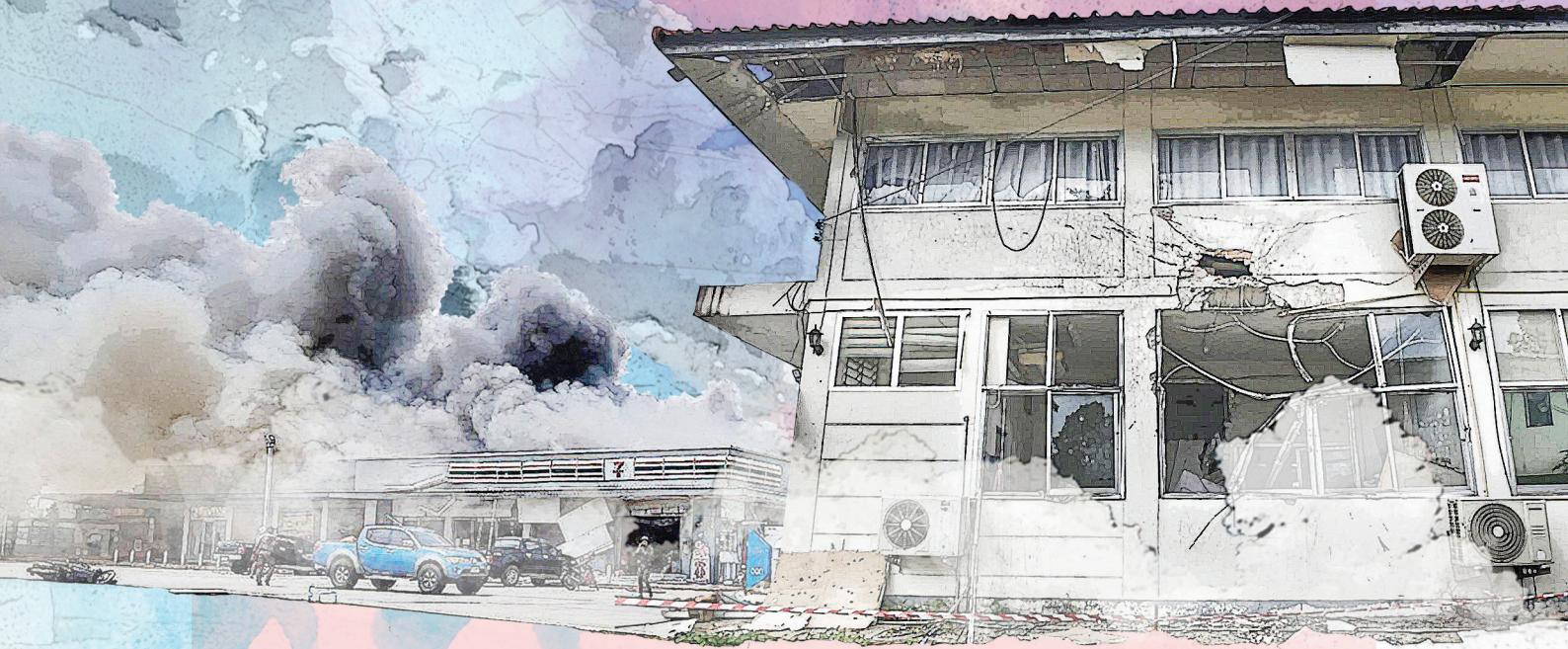
2 ให้สำนักงานศาลยุติธรรม และสำนักงานอัยการสูงสุด กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประกอบการใช้ดุลยพินิจ ของศาลและพนักงานอัยการ

ในการกำหนดวิธีการเพื่อความปลอดภัยด้วยการกักกัน
ให้เป็นไปตามหลักสิทธิมนุษยชน

3 ให้สำนักงานกิจการยุติธรรม เสนอต่อคณะกรรมการ พัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ

เพื่อพิจารณาและเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีให้จัดสรร
งบประมาณที่จำเป็นแก่กระทรวงยุติธรรม ในการจัดหาและปรับปรุง
สถานที่สำหรับเป็นสถานกักกันและสำหรับการจัดสรรเจ้าหน้าที่
เพื่อปฏิบัติหน้าที่ด้วย

แถลงการณ์คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) เรื่อง ประณามการโจมตีพลเรือนและพื้นที่โรงพยาบาล บริเวณแนวชายแดนไทย - กัมพูชา และขอให้หยุดการสร้างความเกลียดชังทางเชื้อชาติ

ตามที่ปรากฏเหตุปะทะระหว่างทหารไทยกับทหารกัมพูชาบริเวณชายแดนเมื่อช่วงเช้าวันที่ 24 กรกฎาคม 2568 ที่บริเวณปราสาทตาเมือนธม กระทั่งลุกลามไปในหลายพื้นที่ตามแนวชายแดนไทย - กัมพูชา เป็นเหตุให้มีพลเรือนไทย เสียชีวิตและได้รับบาดเจ็บจำนวนมาก

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) ขอแสดงความเสียใจไปยังครอบครัวผู้เสียชีวิตทุกคน และขอประณามการกระทำอันไร้มนุษยธรรมของทหารกัมพูชาที่เปิดฉากโจมตี และมุ่งเป้าไปที่พลเรือนและโรงพยาบาล การโจมตีสถานที่ดังกล่าวถือเป็นอาชญากรรมสงคราม (war crimes) ที่จะเมิดหลักสิทธิมนุษยชนสากล และกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ (international humanitarian law: IHL) โดยเฉพาะอนุสัญญาเจนีวา และธรรมนูญกรุงโรม อย่างไม่อาจยอมรับได้

กสม. ในฐานะสถาบันสิทธิมนุษยชนระดับชาติของไทย ขอเรียกร้องให้ทหารกัมพูชาเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และหลักสิทธิมนุษยชนสากล ยุติการกระทำความรุนแรงต่อพลเรือนและกลุ่มเปราะบางในพื้นที่ ความขัดแย้งโดยทันที และขอแสดงความห่วงใยและสง่ามั่งใจไปยังทหารและผู้ปฏิบัติหน้าที่ในส่วนต่าง ๆ บริเวณแนวหน้า ขอให้ทุกหน่วยงานดูแลพลเรือนในพื้นที่เสี่ยงอย่างเต็มที่กำลัง **และขอเรียกร้องให้ทุกฝ่ายหยุดการสร้าง ความเกลียดชังทางเชื้อชาติ ไม่ส่งต่อและไม่ยอมรับการสร้าง ความเกลียดชังทางเชื้อชาติต่อชาวกัมพูชาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย** ซึ่งไม่มีความเกี่ยวข้องใดกับความขัดแย้งตามแนวชายแดน

สุดท้ายนี้ กสม. หวังเป็นอย่างยิ่งว่าสถานการณ์ความขัดแย้งที่มีผลกระทบอย่างร้ายแรงต่อสิทธิ สวัสดิภาพ และความเป็นอยู่ของพลเรือนทั้งสองประเทศจะคลี่คลายโดยเร็วบนหนทางแห่งสันติภาพ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

25 กรกฎาคม 2568

ข่าวกิจกรรม กสม.

กสม. ร่วมการประชุมวุฒิสภาชี้แจงรายงานผลการประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิฯ และรายงานผลการปฏิบัติงาน กสม. ประจำปี 2567 วันที่ 15 กรกฎาคม 2568 **นางสาวพรประไพ**

กาญจนรินทร์ ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ **นายอัสสัต์ กัญหาลิก** และ **ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุชาติ เศรษฐมาลินี** กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พร้อมด้วยผู้บริหารสำนักงาน กสม. เข้าร่วมการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 4 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เพื่อชี้แจงรายงานผลการประเมินสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนของประเทศไทย ปี 2567 ซึ่งประกอบด้วย 4 ด้านหลัก ได้แก่ สิทธิพลเมือง และสิทธิทางการเมือง สิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม สิทธิมนุษยชนของกลุ่มบุคคล และสถานการณ์สิทธิมนุษยชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ และรายงานผลการปฏิบัติงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ณ ห้องประชุมวุฒิสภา อาคารรัฐสภา

กสม. ร่วมกิจกรรมเนื่องในวันสถาปนาองค์กร กสม. ครบรอบ 24 ปี วันที่ 14 กรกฎาคม 2568 **คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.)** พร้อมด้วยผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ สำนักงาน กสม. ร่วมกิจกรรมเนื่องในโอกาสวันสถาปนาองค์กร กสม. 13 กรกฎาคม ครบรอบ 24 ปี โดยมีพิธีไหว้สักการะศาลพระพรหม เพื่อความเป็นสิริมงคล ภายในบริเวณศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา มีการจัดพิธีสงฆ์ และการมอบรางวัลให้แก่ นิสิต นักศึกษา ด้านนิติศาสตร์ หรือสื่อสารมวลชน ในพื้นที่ภาคกลาง ที่สร้างสรรค์ผลงานเพื่อสื่อสารประเด็นสิทธิมนุษยชน ภายใต้โครงการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ และความตระหนักรู้ด้านสิทธิมนุษยชนแก่ประชาชนกลุ่มเป้าหมาย ณ ห้องเสนา ซัน 6 สำนักงาน กสม.

กสม. ประชุมหารือร่วม ตร. - รร.นายร้อยตำรวจ พัฒนาโครงการศึกษาวิจัยแนวทางการสืบสวนสอบสวนที่เคารพสิทธิฯ

วันที่ 3 กรกฎาคม 2568 **นางสาวปติกาญจน์ สิกิริเดช** กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ประชุมหารือเพื่อพัฒนาโครงการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแนวทางการสืบสวนสอบสวนที่เคารพสิทธิมนุษยชน และมีประสิทธิผล และการพัฒนาสถานีตำรวจภูธรสามพราน และสถานีตำรวจภูธรนครชัยศรี ให้เป็นสถานีตำรวจนำร่องต้นแบบด้านสิทธิมนุษยชนและการป้องกันการทรมาน ร่วมกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ตร.) และ รร.นายร้อยตำรวจ โดยมี **ศ. วล.ต.ต. ดร. ชัยนันท์ สิริเตมพงษ์** รองผู้บัญชาการ รร.นายร้อยตำรวจ **พล.ต.ต. ภัทรภวัต สุขแสง** ผู้บังคับการกองคดีอาญา สำนักงานกฎหมายและคดี **พ.ต.อ. พงษ์สวัสดิ์ คำปาเชื้อ** รองผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดนครปฐม และผู้แทนกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 7 รวมทั้งคณะนักวิจัยจาก รร.นายร้อยตำรวจ เข้าร่วมประชุม ณ ห้องประชุมห้วยจรเข้ม อำเภอกองบัญชาการโรงเรียนนายร้อยตำรวจ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม

กสม. หารือร่วมคณะกรรมการการทหาร สถาผู้แทนราษฎร ประเด็นความร่วมมือในการทำงาน วันที่ 22 กรกฎาคม 2568 **นางสาวพรประไพ กาญจนรินทร์** ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พร้อมด้วย **ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุชาติ เศรษฐมาลินี** **นางสาวศยามล ไกยูรวงศ์** **นายอัสสัต์ กัญหาลิก** และ **นางสาวสุกกร นาคะผิว** กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติหารือร่วมกับคณะกรรมการการทหาร สถาผู้แทนราษฎร นำโดย **นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร** ประธานคณะกรรมการการทหาร ในประเด็นแนวทางการร่วมมือในการเข้าตรวจหน่วยทหารกรณีมีเรื่องร้องเรียนหรือเหตุการณ์ที่กระทบต่อความปลอดภัยของกำลังพลในระหว่างประจำการเพื่อที่จะสามารถดำเนินการได้อย่างทันท่วงทีและเพื่อไม่ให้เกิดการทำร้ายทรมานในค่ายทหาร ตลอดจนการสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ปกครองและบุคคลที่จะเข้ารับการเกณฑ์ทหารว่าจะมีความปลอดภัยในระหว่างการเกณฑ์ทหาร ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้นับบุคคลสูญหาย พ.ศ. 2565 และอนุสัญญาต่อต้านการทรมานและการประติบัติหรือการลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี (CAT) ที่ประเทศไทยเป็นภาคีและมีพันธกรณีต้องปฏิบัติตาม ณ ห้องประชุมประธาน กสม. ชั้น 7 สำนักงาน กสม.

ICJ เปิดทางให้ประเทศฟ้องร้องกัน ในประเด็นการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

23 กรกฎาคม 2568 **ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ (International Court of Justice - ICJ)** เผยแพร่คำแนะนำ (Advisory opinion) เปิดทางให้ประเทศต่าง ๆ สามารถฟ้องร้องกันได้ในเรื่องเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ซึ่งในอนาคตประเทศที่ได้รับผลกระทบสามารถฟ้องเรียกค่าชดเชยได้ ทั้งในรูปแบบการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม หรือเงินชดเชยหากไม่สามารถดำเนินการด้านการฟื้นฟู

ICJ ระบุว่า ประเทศต่าง ๆ มีหน้าที่ต้องทำตามคำมั่นสัญญาเรื่องการแก้ปัญหการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและร่วมกันลดมลพิษจากก๊าซเรือนกระจกอย่างเร่งด่วน เพื่อแก้ปัญหาภัยคุกคามที่กำลังส่งผลกระทบต่อประชาชนและระบบนิเวศที่เปราะบาง หากทำไม่สำเร็จอาจเป็นการละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศ และยืนยันว่า **“สิ่งแวดล้อมที่สะอาด ดั่งสุขภาพและยั่งยืน คือสิทธิมนุษยชน”**

ผู้พิพากษา ยูจิ อิwasawa (Yuji Iwasawa) ประธานศาลโลก ระบุว่า ความล้มเหลวของรัฐในการดำเนินการอย่างเหมาะสม เพื่อปกป้องระบบสภาพภูมิอากาศ อาจเป็นการกระทำผิดตามกฎหมายในระดับนานาชาติ และย้ำว่าภาวะโลกรวนหรือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเป็นภัยคุกคามต่อการอยู่รอดของสิ่งมีชีวิตที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์

อย่างไรก็ดี คำแนะนำของ ICJ ดังกล่าว ไม่มีผลผูกพันทางกฎหมายระหว่างประเทศ แต่ผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายมีความเห็นว่า การลงความเห็นครั้งนี้จะส่งผลเป็นวงกว้างทั้งในระดับประเทศและระดับโลก และสามารถใช้เป็นหลักฐานในการฟ้องร้องในระดับชาติหรือภูมิภาคได้ รวมทั้งมีส่วนสำคัญในการเพิ่มน้ำหนักทางศีลธรรมและอิทธิพลในเวทีเจรจาสภาพภูมิอากาศโลกด้วย

ที่มา:

B B C

<https://www.bbc.com/news/articles/ce379k4v3pwo>

จัดทำและเผยแพร่โดย

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550
อาคารรัฐประศาสนภักดี (อาคารบี) ชั้น 6-7
120 หมู่ที่ 3 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่
กรุงเทพมหานคร 10210

โทรศัพท์: 0-2141-3800 และ 3900
: 0-2141-3913 และ 3919

สายด่วนร้องเรียน: 1377

ร้องเรียน: help@nhrc.or.th

เว็บไซต์: www.nhrc.or.th

ขอความกรุณา
ตอบแบบประเมินออนไลน์

